

Lovforslag nr. L 18

Folketinget 2009-10

OMTRYK

Omtrykt pga. manglende bilag

Fremsat den 7. oktober 2009 af skatteministeren (Kristian Jensen)

Forslag

til

Lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Serbien

§ 1. Overenskomst af 15. maj 2009 mellem Kongeriget Danmarks regering og Republikken Serbiens regering til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter kan tiltrædes på Danmarks vegne. Overenskomsten er optaget som bilag 1 til denne lov.

Stk. 2. Overenskomsten træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i overenskomstens artikel 28.

Stk. 3. Overenskomsten mellem Den Socialistiske Forbundsrepublik Jugoslavien og Kongeriget Danmark til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter, undertegnet i Beograd den 19. marts 1981, ophæves i forholdet mellem Danmark og Serbien, og dens bestemmelser ophører med at have virkning efter bestemmelserne i artikel 28, stk. 3, i overenskomsten som nævnt i stk. 1.

§ 2. Personer, som den 15. maj 2009 var hjemmehørende i Serbien, og som på dette tidspunkt modtog pensioner, sociale ydelser og lignende betalinger, der kan beskattes i Danmark i

medfør af artikel 18 i den overenskomst, der er nævnt i § 1, stk. 1, fritages for beskatning i Danmark af de pågældende beløb, hvis disse beløb i medfør af artikel 18 eller artikel 20 i den overenskomst, der er nævnt i § 1, stk. 3, kun kunne beskattes i Serbien.

Stk. 2. Fritagelse for beskatning efter stk. 1 bortfalder, hvis den pågældende ophører med at være hjemmehørende i Serbien, eller hvis de pensioner, sociale ydelser og lignende betalinger, der er nævnt i stk. 1, ophører. Dette gælder dog ikke, hvis retten til en ydelse ophører og afløses af retten til en anden ydelse i umiddelbar forlængelse heraf.

Stk. 3. Der kan ikke senere gives fritagelse efter stk. 1, hvis fritagelse er bortfaldet efter stk. 2.

§ 3. Loven træder i kraft den 1. december 2009.

§ 4. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Oversættelse

**OVERENSKOMST MELLEM KONGERIGET DANMARKS REGERING OG REPUBLIKKEN
SERBIENS REGERING TIL UNDGAELSE AF DOBBELTBESKATNING FOR SÅ VIDT ANGÅR
INDKOMST- OG FORMUESKATTER****KONGERIGET DANMARKS REGERING OG REPUBLIKKEN SERBIENS REGERING**

der ønsker at indgå en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter,

er blevet enige om følgende:

Artikel 1

PERSONER OMFATTET AF OVERENSKOMSTEN

Denne overenskomst finder anvendelse på personer, der er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

Artikel 2

SKATTER OMFATTET AF OVERENSKOMSTEN

1. Denne overenskomst finder anvendelse på skatter på indkomst og formue, der udskrives på vegne af en kontraherende stat eller dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder uden hensyn til, hvordan de opkræves.

2. Som indkomst- og formueskatter anses alle skatter, der pålægges hele indkomsten, hele formuen eller dele af indkomsten eller formuen, herunder skatter af fortjeneste ved afhændelse af rørlig eller fast ejendom, skatter pålignet den samlede lønsum, der udbetales af foretagender, såvel som skatter på formueforøgelse.

3. De gældende skatter, som overenskomsten finder anvendelse på, er især:

i Serbien:

- 1) selskabsskatten,
- 2) den personlige indkomstskat,
- 3) formueskatten;

(herefter omtalt som »serbisk skat«),

i Danmark:

- 1) indkomstskatten til staten,
- 2) den kommunale indkomstskat,
- 3) ejendomsværdiskatten,

(herefter omtalt som »dansk skat«).

4. Denne overenskomst finder også anvendelse på skatter af samme eller væsentligt samme art, der efter datoen for overenskomstens undertegnelse udskrives som tillæg til, eller i stedet for de gældende skatter. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal underrette hinanden om væsentlige ændringer, som er foretaget i deres skattelovgivning.

Artikel 3

ALMINDELIGE DEFINITIONER

1. Følgende udtryk i denne overenskomst den nedenfor angivne betydning:

- 1) udtrykkene »en kontraherende stat« og »den anden kontraherende stat« betyder Serbien eller Danmark, alt efter sammenhængen,
- 2) udtrykket »Serbien« betyder Republikken Serbien og betyder når det anvendes i geografisk sammenhæng Republikken Serbiens territorium,
- 3) udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med folkeretten og ifølge dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på efterforskning og økonomisk udnyttelse af området. Udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland,
- 4) udtrykket »person« omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer,
- 5) udtrykket »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver enhed, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person,
- 6) udtrykket »foretagende i en kontraherende stat« og »foretagende i den anden kontraherende stat« betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat,
- 7) udtrykket »international trafik« betyder enhver transport med skib, fly eller køretøj, der anvendes af et foretagende, hvis virkelige ledelse har sit sæde i en kontraherende stat, bortset fra tilfælde, hvor skibet, flyet eller køretøjet udelukkende anvendes mellem steder i den anden kontraherende stat,
- 8) udtrykket »kompetent myndighed« betyder:
 - i Serbien, finansministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder,
 - i Danmark, skatteministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder,
- 9) udtrykket »statsborger« betyder:
 - enhver fysisk person, der har indfødsret i en kontraherende stat;
 - enhver juridisk person, interessentskab eller sammenslutning, der består i kraft af den gældende lovgivning i en kontraherende stat.

2. Ved en kontraherende stats anvendelse af overenskomsten til hver en tid skal ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne stats lovgivning vedrørende de skatter, som overenskomsten finder anvendelse på, idet enhver betydning i de skattelove, der anvendes i denne stat, skal gå forud for den betydning, dette udtryk måtte være tillagt andre steder i denne stats lovgivning.

Artikel 4

SKATTEMÆSSIGT HJEMSTED

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat« enhver person, som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepligtig der på grund af bopæl, hjemsted, ledelsens sæde eller ethvert andet kriterium af lignende karakter, og omfatter også denne stat og enhver dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed. Dette udtryk omfatter dog ikke en person, som er skattepligtig i denne stat udelukkende af indkomst fra kilder i denne stat eller formue, der befinder sig der.
2. Hvis en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge de kontraherende stater, skal hans status bestemmes efter følgende regler:

han skal anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han har en fast bolig til sin rådighed. Hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge stater, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser), hvis det ikke kan afgøres, i hvilken stat han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af staterne, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han sædvanligvis har ophold,

hvis han sædvanligvis har ophold i begge stater, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han er statsborger,

hvis han er statsborger i begge stater, eller hvis han ikke er statsborger i nogen af dem, skal de kontraherende staters kompetente myndigheder afgøre spørgsmålet ved gensidig overenskomst.

3. Hvis en ikke-fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal den anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor dens virkelige ledelse har sit sæde.

Artikel 5

FAST DRIFTSSTED

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »fast driftssted« et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes virksomhed helt eller delvis udøves.

2. Udtrykket »fast driftssted« omfatter især:

- 1) et sted, hvorfra et foretagende ledes
- 2) en filial,
- 3) et kontor,
- 4) en fabrik
- 5) et værksted, og
- 6) en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

3. En byggeplads eller et anlægs- eller monteringsarbejde udgør kun et fast driftssted, hvis det varer mere end 12 måneder.

4. En installation, en borerig eller et skib, der anvendes ved efterforskning af naturforekomster, udgør kun et fast driftssted, hvis virksomheden varer ved i mere end 12 måneder. Virksomhed, som udøves af et foretagende, som er forbundet med et andet foretagende, anses for udøvet af det foretagende, med hvilket det er forbundet, hvis den pågældende virksomhed:

- 1) i det væsentlige er den samme som den, der udøves af det sidstnævnte foretagende, og
- 2) er beskæftiget med det samme projekt eller den samme operation,

medmindre de pågældende aktiviteter udøves samtidig. Ved anvendelsen af dette stykke skal foretagender anses for at være forbundne, når de samme personer direkte eller indirekte har del i ledelsen af, kontrollen over eller kapitalen i foretagenderne.

5. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel skal udtrykket »fast driftssted« ikke anses for at omfatte:

- 1) anvendelsen af indretninger udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering af varer tilhørende foretagendet,
- 2) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering,
- 3) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på forarbejdning hos et andet foretagende,
- 4) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at foretage indkøb af varer eller indsamle oplysninger for foretagendet,

- 5) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at udøve enhver anden virksomhed af forberedende eller afhjælpende karakter for foretagendet,
 - 6) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at udøve enhver kombination af de i nr. 1) til 5) nævnte former for virksomhed, forudsat at det faste forretningssteds samlede virksomhed som resultat af denne kombination er af forberedende eller afhjælpende karakter.
6. Hvis en person, som ikke er en sådan uafhængig repræsentant som omhandlet i stykke 7, handler på et foretagendes vegne, og denne person i en kontraherende stat har og sædvanligvis udøver en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn, skal dette foretagende uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 anses for at have et fast driftssted i denne stat med hensyn til enhver virksomhed, som denne person påtager sig for foretagendet, medmindre denne persons virksomhed er begrænset til sådan virksomhed, som er nævnt i stykke 5, og som, hvis den var udøvet gennem et fast forretningssted, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted i henhold til bestemmelserne i dette stykke.
7. Et foretagende skal ikke anses for at have et fast driftssted i en kontraherende stat, blot fordi det driver erhvervsvirksomhed i denne stat gennem en mægler, kommissionær eller enhver anden uafhængig repræsentant, forudsat at sådanne personer handler inden for rammerne af deres sædvanlige erhvervsvirksomhed.
8. Den omstændighed at et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kontrollerer eller kontrolleres af et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, eller som driver erhvervsvirksomhed i denne anden stat (hvad enten det sker gennem et fast driftssted eller på anden måde), skal ikke i sig selv medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted for det andet.

Artikel 6

INDKOMST AF FAST EJENDOM

1. Indkomst som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver af fast ejendom (herunder indkomst af land- eller skovbrug), som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.
2. Udtrykket »fast ejendom« skal tillægges den betydning, som det har i lovgivningen i den kontraherende stat, hvor den pågældende ejendom er beliggende. Udtrykket skal i alle tilfælde omfatte tilhørende til fast ejendom, besætning og redskaber, der anvendes i land- og skovbrug, rettigheder på hvilke bestemmelserne i civilretten om fast ejendom finder anvendelse, brugsret til fast ejendom og retten til variable eller faste betalinger som vederlag for udnyttelsen af, eller retten til at udnytte, mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster. Skibe, fly og køretøjer anses ikke for fast ejendom.
3. Bestemmelserne i stykke 1 skal finde anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udleje eller benyttelse i enhver anden form af fast ejendom.
4. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 skal også finde anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende, og på indkomst af fast ejendom, som anvendes ved udøvelsen af frit erhverv.

Artikel 7

FORTJENESTE VED ERHVERVSVIRKSOMHED

1. Fortjeneste, som erhverves af et foretagende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted. Hvis foretagendet driver førnævnte erhvervsvirksomhed, kan foretagendets fortjeneste beskattes i den anden stat, men kun den del deraf, som kan henføres til dette faste driftssted.
2. Hvis et foretagende i en kontraherende stat driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted, skal der, medmindre bestemmelserne i stykke 3 medfører andet, i hver kontraherende stat til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at opnå,

hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med den samme eller lignende virksomhed på de samme eller lignende vilkår, og som under fuldstændigt frie forhold gjorde forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.

3. Ved ansættelsen af et fast driftssteds fortjeneste kan der fradrages omkostninger, som er afholdt for det faste driftssted, herunder generalomkostninger afholdt til ledelse og administration, hvad enten omkostningerne er afholdt i den stat, hvor det faste driftssted er beliggende, eller andre steder.

4. Hvis det har været sædvane i en kontraherende stat at ansætte den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted, på grundlag af en fordeling af foretagendets samlede fortjeneste mellem dets forskellige afdelinger, skal intet i stykke 2 forhindre denne kontraherende stat i at ansætte den skattepligtige fortjeneste på grundlag af en sådan sædvanemæssig fordeling. Den valgte fordelingsmetode skal dog være sådan, at resultatet bliver i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i denne artikel.

5. Ingen fortjeneste skal kunne henføres til et fast driftssted, blot fordi dette faste driftssted har foretaget indkøb af varer for foretagendet.

6. Ved anvendelsen af de foregående stykker skal den fortjeneste, der henføres til det faste driftssted, ansættes efter samme metode år for år, medmindre der er god og fyldestgørende grund til at anvende en anden fremgangsmåde.

7. Hvis fortjeneste omfatter indkomster, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelserne i disse andre artikler ikke berøres af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 8

INTERNATIONAL TRAFIK

1. Fortjeneste ved drift af skibe, fly eller køretøjer i international trafik, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

2. Hvis den virkelige ledelse af et rederi har sit sæde om bord på et skib, anses ledelsen for at have sit sæde i den kontraherende stat, hvor skibet har sit hjemsted, eller, hvis der ikke er et sådant hjemsted, i den kontraherende stat, hvor rederen er hjemmehørende.

3. Fortjeneste, der erhverves af et foretagende i en kontraherende stat ved anvendelse, rådighedsstillelse eller udlejning af containere (herunder anhangere, pramme og lignende udstyr til transport af containere), som anvendes til transport af varer i international trafik af dette foretagende, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde, når sådan anvendelse, rådighedsstillelse eller udlejning sker i tilknytning til driften af skibe, fly eller køretøjer i international trafik. I andre tilfælde skal sådan fortjeneste behandles i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 7.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 finder også anvendelse på fortjeneste ved deltagelse i en pool, et forretningsfællesskab eller en international driftsorganisation.

5. Med hensyn til fortjeneste, som erhverves af det danske, norske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS), finder bestemmelserne i stykkerne 1, 2 og 3 kun anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel af dette konsortium, der ejes af den danske partner i Scandinavian Airlines System.

Artikel 9

FORBUNDNE FORETAGENDER

1. Hvis

1) et foretagende i en kontraherende stat direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i et foretagende i den anden kontraherende stat, eller

2) de samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i den anden kontraherende stat,

og der i noget af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres forretningsmæssige eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, ville være tilfaldet et af disse foretagender, men som på grund af disse vilkår ikke er tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.

2. Hvis en kontraherende stat til et foretagendes fortjeneste i denne stat medregner - og i overensstemmelse hermed beskatter - fortjeneste, som et foretagende i den anden kontraherende stat er blevet beskattet af i denne anden stat, og den således medregnede for tjeneste er fortjeneste, som ville være tilfaldet foretagendet i den førstnævnte stat, hvis vilkårene, der er aftalt mellem de to foretagender, havde været de samme, som ville have været aftalt mellem uafhængige foretagender, skal denne anden stat foretage en passende regulering af det skattebeløb, som er beregnet der af fortjenesten. Ved fastsættelsen af sådan regulering skal der tages skyldigt hensyn til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst, og de kontraherende staters kompetente myndigheder skal om nødvendigt rådføre sig med hinanden.

Artikel 10

UDBYTTE

1. Udbytte, som udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådant udbytte kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvor det selskab, der udbetaler udbyttet, er hjemmehørende, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af udbyttet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålignede skat ikke overstige:

- 1) 5 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er et selskab (bortset fra et interessentskab), som direkte eller indirekte ejer mindst 25 pct. af kapitalen i det selskab, som udbetaler udbyttet,
- 2) 15 pct. af bruttobeløbet af udbyttet i alle andre tilfælde.

De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig overenskomst fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af disse begrænsninger.

Dette stykke skal ikke berøre adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er udbetalt.

3. Udtrykket »udbytte« som anvendt i denne artikel betyder indkomst af aktier eller andre rettigheder, som ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, såvel som indkomst af andre selskabsrettigheder, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier i henhold til lovgivningen i den stat, hvor det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis udbyttets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, gennem et dér beliggende fast driftssted, eller driver frit erhverv gennem et dér beliggende fast sted, og den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald finder bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 og artikel 14 anvendelse.

5. Hvis et selskab, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver fortjeneste eller indkomst fra den anden kontraherende stat, må denne anden stat ikke påligne nogen skat på udbytte, som udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller medmindre den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted eller fast sted, der er beliggende i denne anden stat, eller undergive selskabets ikke-udloddede fortjeneste en skat på selskabets ikke-udloddede fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den

ikke-udloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst, der hidrører fra denne anden stat.

Artikel 11

RENTER

1. Renter, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådanne renter kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af renterne er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den pålagte skat ikke overstige 10 pct. af renternes bruttobeløb. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af denne begrænsning.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 2 kan renter, som hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, som er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kun beskattes i denne anden stat, når modtageren er den retmæssige ejer af renterne, og sådanne renter erhverves af:

- 1) regeringen i den anden kontraherende stat eller dertil hørende politiske underafdelinger eller lokale myndigheder,
- 2) den anden kontraherende stats centralbank eller nationalbank,
- 3) nogen offentlig myndighed eller anden offentlig institution (herunder en finansiel institution), som fuldt ud ejes eller kontrolleres af regeringen i denne anden stat eller dertil hørende politiske underafdelinger eller lokale myndigheder.

4. Udtrykket »renter« betyder i denne artikel indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikret ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til en andel i skyldnerens fortjeneste eller ikke, og især indkomst af statsgældsbeviser og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agiobeløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger. Ved anvendelsen af denne artikel anses straf tillæg ved for sen betaling ikke for at være renter.

5. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis renternes retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra renterne hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted, og den fordring, som ligger til grund for de betalte renter, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i artikel 7 eller artikel 14 finde anvendelse.

6. Renter skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når de betales af en person, der er hjemmehørende i denne stat. Hvis den person, der betaler renterne, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, har et fast driftssted eller et fast sted i en kontraherende stat, i forbindelse med hvilket gældsforholdet, hvoraf renterne er betalt, var stiftet, og sådanne renter påhviler et sådant fast driftssted eller fast sted, skal sådanne renter dog anses for at hidrøre fra den stat, hvor det faste driftssted eller det faste sted er beliggende.

7. Hvis en særlig forbindelse mellem den, der betaler renter, og den retmæssige ejer eller mellem disse og en tredje person har bevirket, at renterne set i forhold til den gældsfordring, for hvilken de er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel kun finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 12

ROYALTIES

1. Royalties, der hidrører fra en kontraherende stat, og hvis retmæssige ejer er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.
2. Sådanne royalties kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af royaltybeløbet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålagte skat ikke overstige 10 pct. af bruttobeløbet af royaltybeløbet. De kontraherende stater kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af denne begrænsning.
3. Udtrykket »royalties« betyder i denne artikel betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af, eller retten til at anvende, enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, herunder spillefilm eller film eller bånd beregnet på udsendelse i radio eller fjernsyn, ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning eller model, plan, hemmelig formel eller fremstillingsmetode, eller for anvendelsen af, eller retten til at anvende, industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr eller for oplysninger om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer.
4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis royaltybeløbets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra royaltybeløbet hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for de udbetalte royalties, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i artikel 7 eller artikel 14 i denne overenskomst finde anvendelse.
5. Royalties skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når de betales af en person, der er hjemmehørende i denne stat. Hvis den person, der betaler royaltybeløbet, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, har et fast driftssted eller fast sted i en kontraherende stat, i forbindelse med hvilket forpligtelsen til at betale royaltybeløbet var stiftet, og sådanne royalties påhviler et sådant fast driftssted eller fast sted, skal sådanne royalties dog anses for at hidrøre fra den stat, hvor det faste driftssted eller det faste sted er beliggende.
6. Hvis en særlig forbindelse mellem den, der betaler royalties, og den retmæssige ejer eller mellem disse og en tredje person har bevirket, at royaltybeløbet set i forhold til den anvendelse, rettighed eller oplysning, for hvilken det er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel kun finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 13

KAPITALGEVINSTER

1. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af fast ejendom som omhandlet i artikel 6, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.
2. Fortjeneste ved afhændelse af rörlig ejendom, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, eller ved afhændelse af rörlig ejendom, der tilhører et fast sted, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, har til rådighed til udøvelse af frit erhverv i den anden kontraherende stat, herunder fortjeneste ved afhændelse af

et sådant fast driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet) eller af et sådant fast sted, kan beskattes i denne anden stat.

3. Fortjeneste, der erhverves af et foretagende i en kontraherende stat ved afhændelse af skibe, fly og køretøjer, som anvendes i international trafik, eller af rørlig ejendom, som er knyttet til driften af sådanne skibe, fly eller køretøjer, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

4. Fortjeneste, som er person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af aktier, hvis værdi for mere end 50 pct.'s vedkommende direkte eller indirekte hidrører fra fast ejendom beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

5. Fortjeneste ved afhændelse af alle andre formuegoder end dem, der er nævnt i stykke 1, 2, 3 og 4, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor afhænderen er hjemmehørende.

6. Med hensyn til fortjeneste, som erhverves af det danske, norske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS), finder bestemmelserne i stykke 3 kun anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel af dette konsortium, der ejes af den danske partner i Scandinavian Airlines System.

Artikel 14

FRIT ERHVERV

1. Indkomst ved frit erhverv eller ved andet arbejde af selvstændig karakter erhvervet af en person, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat, medmindre:

han har et fast sted, som til stadighed står til rådighed for ham i den anden kontraherende stat med henblik på udøvelse af hans virksomhed. I så fald kan kun den del af indkomsten, som kan henføres til dette faste sted, beskattes i denne anden kontraherende stat, eller

hans ophold i den anden kontraherende stat strækker sig over en eller flere perioder, der tilsammen udgør mindst 183 dage inden for en 12-månedersperiode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår. I så fald kan kun den del af indkomsten, som erhverves ved virksomhed udøvet i denne anden kontraherende stat, beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket »frit erhverv« omfatter især selvstændig videnskabelig, litterær og kunstnerisk virksomhed samt uddannelses- og undervisningsvirksomhed såvel som selvstændig virksomhed som læge, advokat, ingeniør, arkitekt, tandlæge og revisor.

Artikel 15

PERSONLIGT ARBEJDE I ANSÆTTELSESFORHOLD

1. Medmindre bestemmelserne i artiklerne 16, 18 og 19 medfører andet, kan gage, løn og andre lignende vederlag, som erhverves for personligt arbejde af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kun beskattes i denne stat, medmindre arbejdet er udført i den anden kontraherende stat. Er arbejdet udført der, kan det vederlag, som erhverves herfor, beskattes i denne anden stat.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde udført i den anden kontraherende stat, kun beskattes i den førstnævnte stat, hvis:

modtageren opholder sig i den anden stat i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i en 12-måneders periode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, og

vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i den anden stat, og vederlaget ikke påhviler et fast driftssted, som arbejdsgiveren har i den anden stat.

3. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for personligt arbejde, som udføres om bord på et skib, fly eller køretøj, der anvendes i international trafik, beskattes i den kontraherende stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

Artikel 16

BESTYRELSESHONORARER

Bestyrelseshonorarer og andre lignende vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i hans egenskab af medlem af bestyrelse eller et tilsvarende organ i et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 17

KUNSTNERE OG SPORTSFOLK

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 14 og 15 kan indkomst, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner, eller musiker eller som sportsudøver, ved personligt udøvet virksomhed som sådan i den anden kontraherende stat, beskattes i denne anden stat.

2. Hvis indkomst ved personlig virksomhed, som udøves i egenskab af optrædende kunstner eller sportsudøver, ikke tilfalder kunstneren eller sportsudøveren selv, men en anden person, kan denne indkomst uanset bestemmelserne i artiklerne 7, 14 og 15 beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstnerens eller sportsudøverens virksomhed udøves.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse på indkomst, der erhverves ved virksomhed, som udøves i en kontraherende stat af kunstnere eller sportsudøvere, hvis besøget i denne stat helt eller i hovedsagen er finansieret af offentlige midler fra den ene eller begge kontraherende stater eller politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, eller virksomheden udøves i en kontraherende stat inden for rammerne af et kulturelt eller sportsligt udvekslingsprogram, som er anerkendt af begge kontraherende stater.

I så fald kan indkomsten kun beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstneren eller sportsudøveren er hjemmehørende.

Artikel 18

PENSIONER, SOCIALE YDELSER OG LIGNENDE BETALINGER

1. Betalinger, som en fysisk person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, modtager efter den sociale sikringslovgivning i den anden kontraherende stat eller efter enhver anden ordning fra midler tilvejebragt af denne anden stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed, kan beskattes i denne anden stat.

2. Medmindre bestemmelserne i stykke 1 i denne artikel og artikel 19, stykke 2, medfører andet, kan pensioner og andre lignende vederlag, der hidrører fra en kontraherende stat og udbetales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, hvad enten dette sker for tidligere tjenesteydelser eller ikke, kun beskattes i denne anden stat. Pensioner og andre lignende vederlag kan dog beskattes i den førstnævnte kontraherende stat hvis:

- 1) bidrag indbetalt af modtageren til pensionsordningen blev fratrukket i modtagerens skattepligtige indkomst i den førstnævnte kontraherende stat efter lovgivningen i denne stat; eller
- 2) bidrag indbetalt af en arbejdsgiver ikke var skattepligtig indkomst for modtageren i den førstnævnte stat efter lovgivningen i denne stat.

3. Pensioner skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, hvis de udbetales af en pensionskasse eller anden tilsvarende institution, der udbyder pensionsordninger, som fysiske personer kan tilslutte sig med henblik på at sikre sig pensionsydelse, når en sådan pensionskasse eller anden tilsvarende institution er oprettet, skattemæssigt anerkendt og kontrolleret i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat.

Artikel 19

OFFENTLIGT HVERV

1.
 - 1) Gage, løn og andre lignende vederlag, undtagen pensioner, der udbetales af en kontraherende stat, eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat, eller underafdeling eller myndighed, kan kun beskattes i denne stat.
 - 2) Sådan gage, løn eller andre lignende vederlag kan dog kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis hvervet er udført i denne stat, og den pågældende er en i denne stat hjemmehørende person, som:
 - er statsborger i denne stat; eller
 - ikke blev hjemmehørende i denne stat alene med det formål at udføre hvervet.
2.
 - 1) Enhver pension, som udbetales af en kontraherende stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed, eller fra midler tilvejebragt af disse, til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat eller underafdeling eller myndighed, kan kun beskattes i denne stat.
 - 2) En sådan pension kan dog kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis modtageren er hjemmehørende i og statsborger i denne stat.
3. Bestemmelserne i artiklerne 15, 16, 17, og 18 finder anvendelse på gage, løn og andre lignende vederlag, og på pensioner, der udbetales for udførelse af hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed, der drives af en kontraherende stat, eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed.

Artikel 20

STUDERENDE

Beløb, som en studerende eller lærling, der er, eller som umiddelbart før han besøger en kontraherende stat, var hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som opholder sig i den førstnævnte stat udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, modtager med henblik på sit underhold, studium eller uddannelse, skal ikke beskattes i denne stat under forudsætning af, at sådanne beløb hidrører fra kilder uden for denne stat.

Artikel 21

ANDEN INDKOMST

1. Indkomster, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som ikke er behandlet i de forudgående artikler i denne overenskomst, kan kun beskattes i denne stat.
2. Bestemmelserne i stykke 1 finder ikke anvendelse på indkomst, bortset fra indkomst af fast ejendom som defineret i artikel 6, stykke 2, hvis den i en kontraherende stat hjemmehørende modtager af sådan indkomst driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv fra et dér beliggende fast sted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for den udbetalte indkomst, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 eller artikel 14 i denne overenskomst anvendelse.

Artikel 22

FORMUE

1. Formue bestående af fast ejendom som nævnt i artikel 6, som ejes af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.
2. Formue bestående af rörlig formue, der udgör en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, eller rörlig formue, der hörer til et fast sted, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, har til rådighed i den anden kontraherende stat med henblik på udövelse af frit erhverv, kan beskattes i denne anden stat.
3. Formue bestående af skibe, fly og køretøjer, som anvendes i international trafik, og rörlig formue, som er knyttet til driften af sådanne, skibe, fly og køretøjer, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.
4. Med hensyn til formue, som ejes af det danske, norske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS), finder bestemmelserne i stykke 3 kun anvendelse på den del af formuen, som svarer til den andel af dette konsortium, der ejes af den danske partner i Scandinavian Airlines System.
5. Al anden formue tilhørende en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat.

Artikel 23

OPHÆVELSE AF DOBBELTBESKATNING

1. I Serbien skal dobbeltbeskatning skal undgås på følgende måde:
 - 1) Hvis en person, som er hjemmehørende i Serbien, erhverver indkomst eller ejer formue, som efter bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Danmark, skal Serbien:
 - nedsætte den pågældende persons indkomstskat med et beløb svarende til den indkomstskat, der er betalt i Danmark,
 - nedsætte den pågældendes formueskat med et beløb svarende til den formueskat, der er betalt i Danmark.

Denne nedsættelse skal dog i intet tilfælde overstige den del af indkomstskatten eller formueskatten, beregnet inden nedsættelsen er givet, som kan henføres til den indkomst henholdsvis den formue, som kan beskattes i Danmark.

 - 2) Hvis indkomst som erhverves eller formue som ejes af en person, som er hjemmehørende i Serbien, efter bestemmelserne i overenskomsten er fritaget fra beskatning i Serbien, må Serbien ved beregningen af skatten på den resterende del af indkomsten eller formuen tage den fritagne indkomst eller formue i betragtning.
2. I Danmark skal dobbeltbeskatning undgås på følgende måde:
 - 1) Hvis en person, som er hjemmehørende i Danmark, erhverver indkomst eller ejer formue, som efter af bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Serbien, skal Danmark – medmindre bestemmelserne i nr. 3) medfører andet
 - nedsætte den pågældende persons skat på indkomsten med et beløb svarende til den indkomstskat, som er betalt i Serbien,
 - nedsætte den pågældende persons skat på formuen med et beløb svarende til den formueskat, som er betalt i Serbien.

- 2) Denne nedsættelse kan dog i intet tilfælde overstige den del af indkomstkatten eller formueskatten, beregnet inden nedsættelsen er givet, som kan henføres til den indkomst henholdsvis den formue, som kan beskattes i Serbien.
- 3) Hvis en person, der er hjemmehørende i Danmark, erhverver indkomst eller ejer formue, som efter bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i Serbien, kan Danmark medregne denne indkomst i beskatningsgrundlaget, men skal nedsætte indkomstkatten eller formueskatten med den del, som kan henføres til den indkomst, der hidrører fra Serbien, eller den formue, der ejes i Serbien.

Artikel 24

IKKE-DISKRIMINERING

1. Statsborgere i en kontraherende stat skal ikke i den anden kontraherende stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i denne anden stat under samme forhold, særligt med hensyn til hjemsted, er eller måtte blive undergivet. Uanset bestemmelserne i artikel 1 finder denne bestemmelse også anvendelse på personer, der ikke er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.
2. Beskatningen af et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, må ikke være mindre fordelagtig i denne anden stat end beskatningen af foretagender i denne anden stat ved udøvelse af samme virksomhed. Denne bestemmelse skal ikke kunne fortolkes som forpligtende en kontraherende stat til at indrømme personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område.
3. Medmindre bestemmelserne i artikel 9, artikel 11, stykke 7, eller artikel 12, stykke 6, finder anvendelse, kan renter, royalties og andre udbetalinger, der betales af et foretagende i en kontraherende stat til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, fradrages ved ansættelsen af et sådant foretagendes skattepligtige fortjeneste under samme betingelser, som hvis de var blevet betalt til en person, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat.
4. Foretagender i en kontraherende stat, hvis kapital helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan ikke i den førstnævnte stat undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i den førstnævnte stat er eller måtte blive undergivet.
5. Bestemmelserne i denne artikel finder anvendelse på de skatter, der er nævnt i artikel 2.

Artikel 25

FREMGANGSMÅDEN VED INDGÅELSE AF GENSIDIGE AFTALER

1. Hvis en person mener, at foranstaltninger truffet af en af eller begge de kontraherende stater for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han, uanset hvilke retsmidler der måtte være foreskrevet i disse staters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er hjemmehørende eller, hvis hans sag er omfattet af artikel 24, stykke 1, for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er statsborger. Sagen skal indbringes inden tre år fra den dag, hvor der er givet ham den første underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer den at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig overenskomst med den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på at undgå beskatning, der ikke er i overensstemmelse med denne overenskomst. Enhver indgået overenskomst skal gennemføres uden hensyn til, hvilke tidsfrister der er fastsat i de kontraherende staters interne lovgivning.

3. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal søge ved gensidig overenskomst at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af denne overenskomst. De kan også forhandle om undgåelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, som ikke er omhandlet i overenskomsten.

4. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden, herunder gennem en fælles kommission bestående af dem selv eller deres repræsentanter, med henblik på indgåelse af en overenskomst i overensstemmelse med de foregående stykker.

Artikel 26

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER

1. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som må forventes at være af betydning for gennemførelsen af bestemmelserne i denne overenskomst eller for administrationen eller håndhævelsen af de kontraherende staters interne lovgivning vedrørende skatter af enhver art eller betegnelse, som pålægges på vegne af de kontraherende stater eller deres politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, for så vidt som denne beskatning ikke strider mod overenskomsten. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1 og 2.

2. Alle oplysninger, der modtages af en kontraherende stat, skal behandles som hemmelige på samme måde som oplysninger, der er tilvejebragt i henhold til denne stats interne lovgivning og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med ligning, opkrævning, inddrivelse, håndhævelse eller retsforfølgning med hensyn til, eller klageafgørelser i forbindelse med de skatter, der er nævnt i stykke 1, eller ved tilsynsopgaver i forbindelse hermed. Sådanne personer eller myndigheder må kun benytte oplysningerne til de nævnte formål. De kan meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 kan i intet tilfælde fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- 1) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis,
- 2) at meddele oplysninger, som ikke kan indhentes i henhold til denne eller den anden kontraherende stats lovgivning eller almindelige forvaltningspraksis,
- 3) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervsmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville stride mod almene interesser (ordre public).

4. Hvis en kontraherende stat anmoder om oplysninger efter denne artikel, skal den anden kontraherende stat iværksætte foranstaltninger for at indhente de ønskede oplysninger, selv om denne anden stat ikke måtte have behov for disse oplysninger til egne skattemæssige formål. Forpligtelsen i det foregående punktum er med forbehold for begrænsningerne i stykke 3, men i intet tilfælde gør sådanne begrænsninger det muligt for en kontraherende stat at undlade at levere oplysninger alene med den begrundelse, at denne stat ikke selv har nogen skattemæssig interesse i sådanne oplysninger.

5. I intet tilfælde kan bestemmelserne i stykke 3 fortolkes således, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi oplysningerne skal indhentes hos en bank, anden finansiel

institution, repræsentant eller person, som optræder som bemyndiget eller som formynder, eller fordi oplysningerne drejer sig om ejerforhold i en person.

Artikel 27

MEDLEMMER AF DIPLOMATISKE REPÆRESENTATIONER OG KONSULÆRE EMBEDER

Intet i denne overenskomst berører de skattemæssige begunstigelser, som medlemmer af diplomatiske repræsentationer eller konsulære embeder nyder i henhold til folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

Artikel 28

IKRAFTTRÆDEN

1. De kontraherende stater skal skriftligt underrette hinanden om afslutningen af de procedurer, der foreskrives i deres lovgivning for, at overenskomsten kan træde i kraft.
2. Denne overenskomst træder i kraft på datoen for den sidste af disse underretninger, og den har herefter virkning for skatteår, som begynder den 1. januar eller senere i det år, der følger det år, hvor overenskomsten træder i kraft.
3. Overenskomsten mellem Den Socialistiske Forbundsrepublik Jugoslavien og Kongeriget Danmark til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter, undertegnet i Beograd den 19. marts 1981, ophæves i forholdet mellem Serbien og Danmark ved ikrafttrædelsen af denne overenskomst, og dens bestemmelser ophører med at have virkning fra det tidspunkt, hvor denne overenskomst får virkning.

Artikel 29

OPSIGELSE

Denne overenskomst skal forblive i kraft, indtil den opsiges af en kontraherende stat. Hver af de kontraherende stater kan opsiges overenskomsten efter udløbet af et tidsrum på fem år fra datoen for overenskomstens ikrafttræden ved ad diplomatisk vej at give den anden kontraherende stat skriftlig underretning om opsigelsen mindst seks måneder før udløbet af et kalenderår. I så fald skal denne overenskomst ophøre med at have virkning for skatteår, som begynder den 1. januar eller senere i det kalenderår, der følger det år, hvor underretning om opsigelse er givet.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, underskrevet denne overenskomst.

Udfærdiget i to eksemplarer i København den 15. maj 2009 på engelsk. Begge eksemplarer har samme gyldighed.

FOR KONGERIGET DANMARKS REGERING

Per Stig Møller

FOR REPUBLIKKEN SERBIENS REGERING

Vuk Jeremic

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund og indhold.

Med lovforslaget søges Folketingets samtykke til, at en ny dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Serbien for så vidt angår indkomst- og formueskatter kan træde i kraft og dens bestemmelser gennemføres i Danmark, når overenskomstens betingelser herfor er opfyldt.

Den nye overenskomst omfatter i lighed med den gamle såvel indkomstskatter som formueskatter. Danmark pålægger ikke generelle formueskatter, men ejendomsværdiskatten anses for en partiel formueskat. Ejendomsværdiskatteloven indeholder imidlertid regler om lempelse for dobbeltbeskatning, og det har således ingen betydning for beskatningen i Danmark, at formueskatten er omfattet af overenskomsten.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten har som hovedformål at undgå international dobbeltbeskatning som følge af, at både Danmark og Serbien beskatter en person eller et selskab af den samme indkomst. Dette sker typisk, når en person eller et selskab, der er hjemmehørende i den ene stat, modtager indkomst fra den anden stat.

Både Danmark og Serbien beskatter efter globalindkomstprincippet. En person, som er hjemmehørende i Danmark (hhv. Serbien), er fuldt skattepligtig til Danmark (hhv. Serbien), d.v.s. skattepligtig af samtlige sine indkomster uanset hvorfra i verden, de måtte hidrøre.

Samtidig har begge lande regler om begrænset skattepligt. Hvis eksempelvis en person eller et selskab, som er hjemmehørende i Serbien, modtager indkomster fra kilder i Danmark, vil Danmark efter reglerne om begrænset skattepligt i kildeskatteloven eller selskabsskatteloven beskatte denne indkomst. Imidlertid vil modtageren også være skattepligtig af den pågældende indkomst i Serbien (globalindkomstprincippet), og der vil hermed foreligge et tilfælde af dobbeltbeskatning. Det samme gælder med modsat fortegn, hvis indkomsten hidrører fra Serbien og modtages i Danmark.

Det bemærkes dog, at der for danske selskaber gælder et territorialbeskatningsprincip, således at den ovenfor anførte hovedregel ikke gælder for danske selskabers faste driftssteder i Serbien og faste ejendomme i Serbien. Sådanne faste driftssteder og faste ejendomme vil som hovedregel kun blive beskattet i Serbien.

Den foreliggende dobbeltbeskatningsoverenskomst indeholder regler for, hvornår Danmark hhv. Serbien kan beskatte indkomst, som en person, der er hjemme-

hørende i den ene stat (bopælsstaten), modtager fra den anden stat (kildestatens). For kildestatens vedkommende er der tale om, at denne stat indskrænker eller helt fraflyder sin begrænsede skattepligt på indkomster, der tilflyder en modtager i den anden stat. For bopælsstaten kan der ligeledes være tale om begrænsninger i beskatningsretten, ligesom bopælsstaten skal anvende den metode for lempelse af dobbeltbeskatning, som overenskomsten foreskriver, jf. nedenfor

Det bemærkes, at overenskomsten ikke i sig selv medfører, at Danmark beskatter en given indkomst. Hvis Danmark skal beskatte en indkomst, som flyder til eller fra Serbien, skal der være hjemmel til dette såvel i den interne danske skattelovgivning som i dobbeltbeskatningsoverenskomsten. Dobbeltbeskatningsoverenskomsten kan således godt tillægge Danmark beskatningsretten til en bestemt type indkomst, men Danmark kan kun udnytte denne beskatningsret i det omfang, at der i den danske skattelovgivning er hjemmel til at opkræve den pågældende skat.

Udover regler om fordeling af beskatningsretten indeholder overenskomsten bestemmelser om, hvordan dobbeltbeskatning lempes, den såkaldte metodebestemmelse. Metodebestemmelsen er nødvendig, fordi dobbeltbeskatningsoverenskomsten ikke i sig selv forhindrer bopælsstaten i at medregne den udenlandske indkomst i sit beskatningsgrundlag. Dobbeltbeskatningen ophæves først »efterfølgende«.

Lempelsesmetoden er ordinær credit. For Danmarks vedkommende indebærer dette, at hvis en person eller et selskab hjemmehørende i Danmark modtager indkomst fra en kilde i Serbien, og Serbien efter overenskomsten har ret til at beskatte denne indkomst, vil Danmark skulle nedsætte sin skat af indkomsten med den skat, der er betalt i Serbien. Nedsættelsen kan dog ikke overstige den danske skat af den pågældende indkomst. Samme lempelsesmetode anvendes i de interne danske lempelsesregler, jf. ligningslovens § 33. Det bemærkes dog, at danske selskaber som ovenfor nævnt er omfattet af et territorialbeskatningsprincip for så vidt angår faste driftssteder og fast ejendom i udlandet.

Endvidere indeholder dobbeltbeskatningsoverenskomsten bestemmelser om administrativ bistand gennem udveksling af oplysninger (artikel 26). Efter bestemmelserne i denne artikel skal de danske skattemyndigheder indhente oplysninger hos personer eller selskaber m.v. her i landet til brug for de serbiske skattemyndigheder. Indhentning af oplysninger sker efter reglerne i skattekontrolloven. Tilsvarende skal skatte-

myndighederne i Serbien indhente oplysninger til de danske myndigheder, som så kan anvende disse oplysninger ved skatteligningen her i landet.

Endelig indeholder overenskomsten bestemmelser om ikke-diskriminering, bestemmelser om løsning af tvivlsspørgsmål, bestemmelser om diplomater samt bestemmelser om ikrafttrædelse og opsigelse af overenskomsten.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten følger i vidt omfang den model, som er udarbejdet i OECD-regi (OECD-modellen), og som også ligger til grund for det danske forhandlingsoplæg. OECD-modellen er dog på ingen måde bindende for kontraherende stater. I praksis ses mange afvigelser fra modellen, og en dobbeltbeskatningsoverenskomst må nødvendigvis være et kompromis mellem to landes synspunkter.

2. Økonomiske konsekvenser for det offentlige.

De provenumæssige konsekvenser af overenskomsten skønnes at være beskedne.

3. Administrative konsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget skønnes at medføre merudgifter i størrelsesordenen 100.000 kr. til systemtilretning.

	Positive konsekvenser/mindredninger	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Beskedne provenumæssige konsekvenser	Beskedne provenumæssige konsekvenser
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Udgifter i størrelsesordenen 100.000 kr. til systemtilretning.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Dobbeltbeskatningsoverenskomster skaber klarhed over de skattemæssige konsekvenser af økonomiske dispositioner	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Efter lovforslagets § 1 bemyndiges regeringen til at tiltræde dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Serbien. Overenskomsten er optaget som bilag 1 til lovforslaget, og dens bestemmelser gennemgås nedenfor. Regeringen vil efter lovens vedtagelse kunne gennemføre overenskomstens bestemmelser i Danmark, når dens betingelser herfor er opfyldt.

4. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Samlet vurderes dobbeltbeskatningsoverenskomsten at være en fordel for foretagender og personer, idet der med sådanne overenskomster skabes klarhed over skattemæssige konsekvenser af økonomiske dispositioner.

5. Administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne.

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser.

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Sammenfattende skema.

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

Disse betingelser er, at de to staters regeringer skal underrette hinanden, når de forfatningsmæssige betingelser for overenskomstens ikrafttræden er opfyldt. Dette vil for Danmarks vedkommende sige, at dette lovforslag er endeligt vedtaget og stadfæstet.

Overenskomsten træder i kraft, når begge lande har givet underretning, og den finder anvendelse fra og med det næstfølgende indkomstår, jf. overenskomstens artikel 28. Dobbeltbeskatningsoverenskomsten vil herefter være en del af de to landes skattelovgivning.

Serbien meddelte den 17. juni 2009, at betingelserne for overenskomstens ikrafttrædelse fra serbisk side er opfyldt. Forudsat at dette lovforslag er vedtaget og stadfæstet inden årets udgang, vil overenskomsten således finde anvendelse for indkomstår, som påbegyndes fra og med 1. januar 2010.

Når den nye dobbeltbeskatningsoverenskomst træder i kraft, ophæves den eksisterende dansk-jugoslaviske dobbeltbeskatningsoverenskomst fra 1981 i forholdet mellem Danmark og Serbien. Bestemmelserne i den gamle overenskomst ophører med at have virkning fra det tidspunkt, hvor den nye overenskomst får virkning. Serbien succederede i 1996 i den dansk-jugoslaviske dobbeltbeskatningsoverenskomst.

De enkelte artikler i den nye dansk-serbiske dobbeltbeskatningsoverenskomst har følgende bestemmelser:

Artikel 1. Personer omfattet af overenskomsten.

Overenskomsten omfatter fysiske eller juridiske personer, der er hjemmehørende (d.v.s. fuldt skattepligtige) i en eller begge stater. Typisk vil situationen være den, at en person er fuldt skattepligtig til den ene stat (bopælsstaten) og begrænset skattepligtig til den anden stat af indkomster fra denne (kildestaten).

Artikel 2. Skatter omfattet af overenskomsten.

Artiklen opregner de skatter, der er omfattet af overenskomsten. Alle danske indkomstskatter samt ejendomsværdiskatten er omfattet, uanset om skatterne pålignes af staten eller kommunerne. Ejendomsværdiskatten anses for en partiel formueskat og er medtaget, fordi overenskomsten også omfatter formueskatter. Som nævnt under de almindelige bemærkninger har dette ingen praktiske konsekvenser for beskatningen i Danmark, idet ejendomsværdiskatteloven i sig selv indeholder bestemmelser om lempelse for dobbeltbeskatning.

Overenskomsten omfatter desuden alle skatter af samme eller væsentligt samme art, der efter overenskomstens underskrivelse pålignes som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter. Denne bestemmelse er en særdeles praktisk foranstaltning, idet en dobbeltbeskatningsoverenskomst typisk vil være gældende i ganske mange år. Valgte man blot at opregne de skatter, der er gældende på tidspunktet for overenskomstens indgåelse, ville en sådan liste hurtigt kunne være forældet.

Artikel 3. Almindelige definitioner.

Artiklen definerer i stk. 1 en række generelle begreber, der anvendes i overenskomsten, og som overalt i overenskomsten har den anførte betydning. Færøerne og Grønland er specifikt udelukket fra definitionen af Danmark, da skatteområdet er et selvstyreatliggende for disse dele af riget.

For så vidt angår definitionen af Serbien bemærkes, at Danmark anerkender Kosovo som en selvstændig stat. Danmark anser således ikke Kosovo for at være en del af Republikken Serbiens territorium.

Udtrykket *person* omfatter en fysisk person og et selskab samt enhver anden sammenslutning af personer, mens udtrykket *selskab* omfatter enhver sammenslutning af personer, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person. Artiklen definerer endvidere udtrykkene *foretagende i en kontraherende stat*, *international trafik*, *kompetent myndighed* og *statsborger*.

Videre fastsættes i stk. 2, at medmindre andet følger af sammenhængen, skal alle udtryk, som ikke er defineret i overenskomsten, have den betydning, som de har i skattelovgivningen i den stat, der skal anvende overenskomsten.

Artikel 4. Skattemæssigt hjemsted.

Artiklen fastsætter, hvornår en person i skattemæssig henseende anses for at være *hjemmehørende* i en af de to stater. Udtrykket *en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat*, betyder efter stk. 1 en person, der er (fuldt) skattepligtig til den pågældende stat på grund af bopæl, hjemsted, ledelsens sæde eller ethvert andet lignede kriterium. Udtrykket omfatter også den pågældende stat som sådan og dertil hørende politiske underafdelinger og lokale myndigheder.

Imidlertid kan en person være fuldt skattepligtig i begge stater efter disses interne lovgivning (»dobbelt domicil«), og stk. 2 og stk. 3 opstiller en række kriterier for løsning af dette problem. Det er nødvendigt at fastslå, i hvilken stat den pågældende person *i overenskomstens forstand* i en sådan situation er hjemmehørende, den såkaldte bopælsstat, idet dette er afgørende for beskatningsrettens fordeling mellem de to stater (bopælsstaten og kildestaten). En person kan i overenskomstens forstand aldrig være hjemmehørende i mere end én stat.

For fysiske personer afgøres spørgsmålet i henhold til kriterierne i stk. 2, nr. 1)-4). Kriterierne anvendes i den rækkefølge, de står anført i overenskomsten. For selskaber anvendes bestemmelsen i stk. 3. Et selskab, som er fuldt skattepligtigt i begge stater, anses for at være hjemmehørende i den stat, hvor selskabets virkelige ledelse har sit sæde.

Artikel 5. Fast driftssted.

Artikel 5 fastsætter, hvornår erhvervsvirksomhed, som et foretagende i den ene stat udøver i den anden stat, er af en sådan beskaffenhed, at den skal anses for at udgøre et fast driftssted. Er der tale om *fast driftssted*, vil kildestaten kunne beskatte den fortjeneste, som foretagendet opnår gennem det faste driftssted. Ellers er hovedreglen, at fortjeneste erhvervet af et foretagende ved erhvervs-

virksomhed i den anden stat kun kan beskattes i bopælsstaten, jf. artikel 7.

Udtrykket »fast driftssted« omfatter efter stk. 2 især et sted, hvorfra et foretagende ledes, en filial, et kontor, en fabrik, et værksted, en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

Bygge-, anlægs- eller monteringsarbejde udgør efter stk. 3 dog kun et fast driftssted, hvis arbejdet strækker sig over mere end 12 måneder. Efter de interne danske regler udgør et bygge- og anlægsarbejde et fast driftssted allerede fra første dag. 12-månedersfristen, som er hentet fra OECD-modellen for dobbeltbeskatningsoverenskomster, er et gensidigt afkald på beskatning i kildestaten af indkomst ved bygge- og anlægsarbejder af en begrænset varighed. Sådant indkomst kan herefter kun beskattes i bopælsstaten.

Som ovenfor nævnt vil en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes, altid udgøre et fast driftssted. Efter artikel 5, stk. 4, gælder dog, at boreplatforme, anlæg eller skibe, der anvendes ved efterforskning efter naturforekomster - men ikke ved den efterfølgende udvinding af sådanne - kun udgør et fast driftssted, hvis arbejdet strækker sig over mere end 12 måneder. Det er ikke muligt for forbundne foretagender at omgå dette ved at arrangere sig sådan, at det ene foretagende foretager efterforskning i f. eks. otte måneder, hvorefter det andet foretagende fortsætter arbejdet de følgende otte måneder. I sådanne tilfælde lægges perioderne sammen. OECD-modellen indeholder ikke bestemmelser om en sådan 12-månedersfrist ved efterforskning efter naturforekomster, og en sådan bestemmelse findes heller ikke i den eksisterende dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Artikel 5, stk. 5, fastslår, at opretholdelse af forskellige hjælpefunktioner ikke i sig selv udgør et fast driftssted, mens stk. 6 og stk. 7 omhandler spørgsmålet om virksomhed udøvet gennem en agent i kildestaten. Princippet er, at virksomhed udøvet gennem en uafhængig repræsentant ikke udgør et fast driftssted, mens der vil foreligge fast driftssted, hvis repræsentanten har fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn. Der vil dog ikke foreligge fast driftssted, hvis repræsentantens virksomhed er begrænset til indkøb af varer for foretagendet.

Salgsvirksomhed udelukkende i form af fjernsalg gennem en repræsentant, som ikke er ansat som lønmodtager hos fuldmagtsgiveren, men som har fuldmagt til at forpligte denne, medfører efter de danske skatteregler ikke, at fuldmagtsgiveren får fast driftssted i Danmark. En sådan sælger i Danmark vil efter overenskomsten udgøre et fast driftssted for en serbisk fuldmagtsgiver,

men Danmark udnytter efter sin interne lovgivning ikke denne beskatningsret.

Endelig fastslås i stk. 8, at det forhold, at et moderselskab i den ene stat har et datterselskab i den anden, ikke i sig selv skal medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted af det andet.

Artikel 6. Indkomst af fast ejendom.

Artiklen bestemmer, at indkomst af fast ejendom altid kan beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende.

Artikel 7. Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed.

Stk. 1 fastslår den hovedregel, at fortjeneste ved erhvervsvirksomhed kun kan beskattes i bopælsstaten, medmindre virksomheden udøves gennem et fast driftssted i kildestaten. Er dette tilfældet, kan kildestaten beskatte den fortjeneste, der kan henføres til det faste driftssted.

Stk. 2-6 indeholder bestemmelser om opgørelsen af den skattepligtige indkomst i et fast driftssted. Stk. 7 fastslår, hvis en fortjeneste omfatter indkomster, der er særskilt omhandlet i andre artikler, skal de pågældende indkomster behandles efter bestemmelserne i disse artikler.

Artikel 8. International trafik.

Fortjeneste erhvervet ved drift af skibe, fly eller køretøjer i international trafik, kan efter stk. 1 kun beskattes i den stat, hvor den virkelige ledelse for rederiet eller luftfartsselskabet har sit sæde. Hvis den virkelige ledelse for et rederi har sit sæde om bord på et skib, anses ledelsen efter stk. 2 for at have sit sæde i den stat, hvor skibet har hjemsted, eller i mangel heraf i den stat, hvor rederen er hjemmehørende.

Fortjeneste ved anvendelse, rådighedsstillelse eller udleje af containere, som anvendes til transport af varer i international trafik, kan kun beskattes i den stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde, når sådan anvendelse, rådighedsstillelse eller udleje sker i tilknytning til driften af skibe, fly eller køretøjer i international trafik, jf. stk. 3. Det er præciseret, at sådan fortjeneste i andre tilfælde beskattes som erhvervsindkomst efter artikel 7. Herved undgås mulige fremtidige diskussioner om, hvorvidt sådanne betalinger skal anses for royalties, som kan beskattes i kildestaten efter artikel 12. (Den eksisterende overenskomst indeholder ikke bestemmelser om containere.)

Efter stk. 4 gælder det foregående også, når rederier eller luftfartsselskaber deltager i en pool, et forretningsfællesskab eller en international driftsorganisation.

I stk. 5 findes der en særlig bestemmelse om beskatningen af SAS, hvorefter artiklens bestemmelser kun

finder anvendelse på den del af SAS's indkomst, der svarer til den danske partners andel i SAS, nemlig 2/7.

Artikel 9. Forbundne foretagender.

Artiklen knæsetter det såkaldte »arm's length«-princip for transaktioner mellem forbundne foretagender. Herved forstås, at hvis forbundne foretagender som f.eks. et moderselskab i den ene stat og et datterselskab i den anden handler med hinanden på andre vilkår end de, der ville gælde i et frit marked, kan de to stater foretage en regulering af indkomsten og dermed af beskatningsgrundlaget, således at indkomsten fastsættes, som den ville have været, hvis selskaberne havde handlet på almindelige markedsmæssige vilkår.

Artikel 10. Udbytte.

Udbytter kan efter bestemmelserne i stk. 1 beskattes i modtagerens bopælsstat. Udbytte kan efter stk. 2 også beskattes i kildestaten, men hvis den retmæssige ejer af udbytte er hjemmehørende i den anden stat, gælder følgende begrænsninger på kildestatens beskatningsret:

Kildestaten kan højst beskatte udbytte med 5 pct., hvis den retmæssige ejer er et selskab (bortset fra et interessentskab), som ejer mindst 25 pct. af kapitalen i det selskab, som betaler udbyttet. I andre tilfælde kan kildestaten højst beskatte udbytte med 15 pct. Dette svarer til bestemmelserne i den eksisterende overenskomst.

Udtrykket »udbytte« er defineret i stk. 3. Hvis udbytte indgår i indkomsten i et fast driftssted (eller fast »sted«) i kildestaten, og den aktiebesiddelse, der ligger til grund for udlodningen, har direkte forbindelse med det faste driftssted (eller faste »sted«), skal sådanne udbytte efter stk. 4 beskattes som indkomst ved erhvervmæssig virksomhed efter bestemmelserne i artikel 7 eller artikel 14.

En stat kan efter bestemmelserne i stk. 5 ikke beskatte et selskab i den anden stat af udloddet eller ikke-udloddet fortjeneste under henvisning til, at den underliggende indkomst er indtjent i den førstnævnte stat. Dog kan en aktionær bosiddende i den førstnævnte stat naturligvis beskattes af sin del af udbyttet.

Artikel 11. Renter.

Renter kan efter stk. 1 beskattes i modtagerens bopælsstat. Renter kan efter stk. 2 dog også beskattes i kildestaten, men skatten må ikke overstige 10 pct. Efter den eksisterende overenskomst kan renter kun beskattes i bopælsstaten.

Der gælder dog efter stk. 3 nogle yderligere begrænsninger på kildestatens beskatningsret, idet kildestaten ikke kan beskatte renter, som betales til den anden stat eller dennes politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, til den anden stats centralbank eller nationalbank, eller til offentlig myndighed eller offentlig

institution (herunder en finansiel institution), der fuldt ud ejes eller kontrolleres af regeringen eller tilhørende politiske underafdelinger eller lokale myndigheder. Serbien vil således ikke kunne beskatte renterne af et lån, som er ydet af den danske stat eller af Danmarks Nationalbank, eller som hidrører fra lån ydet af andre offentlige institutioner i Danmark.

Danmark har kun i særlige tilfælde intern hjemmel til at beskatte renter, der betales til en udenlandsk långiver. Baggrunden herfor er en formodning om, at en udenlandsk långiver under alle omstændigheder vil beregne sig en rente på et vist niveau. Pålægger kildestaten en renteskat, vil långiveren indkalkulere denne i den rente, han vil forlange af låntageren, og nettoresultatet vil være et forhøjet renteniveau for kildestatens erhvervsliv.

Udtrykket »renter« defineres i stk. 4, mens stk. 5 gentager princippet fra artikel 10, stk. 4, således at renter af fordringer, der har direkte forbindelse med et fast (drifts) sted, beskattes som erhvervsindkomst i det faste (drifts) sted efter artikel 7 eller artikel 14.

Stk. 6 fastsætter regler for, hvornår renter anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, mens stk. 7 gentager det »arm's length«-princip, der er indeholdt i artikel 9.

Artikel 12. Royalties.

Royalties kan efter stk. 1 beskattes i modtagerens bopælsstat. Royalties kan efter stk. 2 dog også beskattes i kildestaten, men skatten må ikke overstige 10 pct. Dette svarer til reglerne i den eksisterende overenskomst.

Udtrykket »royalties« er defineret i stk. 3, mens stk. 4 er en parallel til bestemmelserne i artikel 10, stk. 4, og artikel 11, stk. 5, således at royalties, der har direkte forbindelse med et fast (drifts)sted, beskattes som erhvervsindkomst i det faste (drifts)sted efter artikel 7 eller artikel 14.

Stk. 6 gentager det »arm's length«-princip, der er indeholdt i artikel 9.

Artikel 13. Kapitalgevinster.

Efter stk. 1 og 2 kan fortjeneste ved afhændelse af fast ejendom eller af rørlig formue, som udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted eller fast sted - eller af det faste (drifts)sted som sådant - beskattes i den stat, hvor ejendommen eller det faste (drifts)sted er beliggende.

Fortjeneste ved afhændelse af skibe, fly og køretøjer, der anvendes i international trafik, eller af rørlig formue, som er knyttet til driften af sådanne skibe, fly eller køretøjer, kan efter stk. 3 kun beskattes i den stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

Fortjeneste ved afhændelse af aktier, hvis værdi for mere end 50 pct.'s vedkommende hidrører fra fast ejen-

dom beliggende i den anden stat, kan efter stk. 4 beskattes i denne anden stat. Efter stk. 5 kan andre kapitalgevinster kun beskattes i bopælsstaten.

Endelig indeholder stk. 6 en parallel til bestemmelsen i artikel 8, stk. 5, således at bestemmelserne for SAS's vedkommende kun finder anvendelse på den del af fortjenesten, der svarer til den andel af konsortiet, som ejes af den danske partner.

Artikel 14. Frit erhverv.

Frit erhverv kan kun beskattes i bopælsstaten, medmindre hvervet udøves gennem et såkaldt »fast sted« beliggende i den anden stat, eller den pågældende opholder sig i den anden stat i en eller flere perioder, som tilsammen udgør mindst 183 dage inden for en rullende 12-månedersperiode. Dette er en parallel til bestemmelserne om fast driftssted i artikel 7 kombineret med bestemmelserne i artikel 15 om personligt arbejde i ansættelsesforhold.

Artiklen om frit erhverv findes ikke længere i OECD-modellen, men visse lande ønsker stadig at få den med – herunder således Serbien.

Artikel 15. Personligt arbejde i ansættelsesforhold.

Artiklen vedrører beskatning af lønindkomst. Udfører en person, der er hjemmehørende i den ene stat, lønarbejde i den anden stat, kan denne anden stat (kildestaten) beskatte denne lønindkomst, *medmindre* lønmodtageren ikke opholder sig i kildestaten i mere end 183 dage i en rullende 12-månedersperiode, og lønnen betales af eller for en arbejdsgiver, som ikke er hjemmehørende i kildestaten (»arbejdsstaten«), og lønnen ikke påhviler et fast driftssted, som en arbejdsgiver i bopælsstaten har i kildestaten, jf. stk. 1 og stk. 2. Alle tre betingelser skal være opfyldt.

En arbejdstager, som er hjemmehørende i Danmark, og som af en dansk arbejdsgiver udsendes til arbejde i Serbien i op til 183 dage i en 12-månedersperiode, vil således kun blive beskattet i Danmark af sin lønindkomst optjent i Serbien, når denne er betalt af den danske arbejdsgiver. Udbetales lønnen af et fast driftssted, som den danske arbejdsgiver har i Serbien, kan lønindkomsten også beskattes i Serbien.

Efter stk. 3 kan lønindkomst ved arbejde om bord på skibe, fly og køretøjer i international trafik beskattes i den stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

Artikel 16. Bestyrelses honorarer.

Bestyrelses honorarer kan beskattes i kildestaten.

Artikel 17. Kunstnere og sportsfolk.

Kunstnere og sportsfolk kan efter stk. 1 beskattes i den stat, hvor de udøver deres virksomhed. Dette gælder og-

så, når vederlaget tilfalder en anden end kunstneren eller sportsudøveren selv, jf. stk. 2. Dette vil typisk være et selskab.

Disse bestemmelser gælder dog ikke, hvis indkomsten er erhvervet i forbindelse med et besøg i den anden stat, når besøget væsentligt er støttet af offentlige midler fra den ene stat eller dem begge, eller når virksomheden udøves inden for rammerne af et kulturelt eller sportsligt udvekslingsprogram.

Danmark har ikke intern hjemmel til at beskatte serbiske kunstnere på optræden i Danmark, med mindre opholdet eller arbejdet er af en sådan karakter, at der bliver tale om skattepligt efter de almindelige regler.

Artikel 18. Pensioner, sociale ydelser og lignende betaling.

Sociale ydelser, f.eks. sociale pensioner, kan efter stk. 1 beskattes i kildestaten. Det samme gælder andre former for offentlige ydelser.

Private pensioner og lignende vederlag kan efter stk. 2 som udgangspunkt kun beskattes i bopælsstaten. Dette gælder, hvad enten de pågældende pensioner eller vederlag har forbindelse med tidligere ansættelsesforhold eller ej. Dog gælder, at sådanne pensioner og vederlag også kan beskattes i kildestaten, hvis kildestaten i opsparingsfasen har givet fradrag for indbetalinger til pensionsordningen eller givet bortseelsesret for arbejdsgivers indbetaling af pensionsbidrag.

Det fastsættes i stk. 3, hvornår en pensionsbetaling skal anses for at hidrøre fra en af de to stater.

Efter den gældende dobbeltbeskatningsoverenskomst kan pensioner kun beskattes i bopælsstaten, bortset fra sociale pensioner, der også kan beskattes i kildestaten.

Det er dansk forhandlingspolitik at opnå kildestatsbeskatning for pensioner. Baggrunden er for de sociale pensioners vedkommende, at disse er fastsat på et sådant niveau, at de kan rumme en almindelig dansk beskatning (»bruttoficering«). Beskatter bopælsstaten sociale pensioner med en meget lav sats – eller slet ikke – uden at der sker beskatning i kildestaten, vil dette medføre et nettopenionsbeløb langt ud over det tilsigtede.

For de private pensioners vedkommende er baggrunden, at Danmark gennem en mangeårig opsparingsfase har båret et skattefradrag for indbetalingerne. Dette bør modsvares af dansk beskatning af udbetalingerne, uanset om pensionsbeløbene udbetales til pensionister i Danmark eller i udlandet.

Efter den gældende dansk-serbiske (dansk-jugoslaviske) dobbeltbeskatningsoverenskomst kan pensioner, bortset fra sociale pensioner, kun beskattes i bopælsstaten. Hvis det danske skatteniveau er højere end det

serbiske, vil anvendelse af den nye dobbeltbeskatningsoverenskomst indebære, at personer i Serbien, som i øjeblikket modtager dansk pensionsbetalinger, der hidtil kun har kunnet beskattes i Serbien, vil blive ringere stillet. Det samme kan være tilfældet for modtagere af andre offentlige ydelser fra Danmark end sociale pensioner.

Det er derfor fastsat i lovforslagets § 2, at personer, som den 15. maj 2009 (datoen for undertegnelsen af den nye dobbeltbeskatningsoverenskomst) var hjemmehørende i Serbien, og som på dette tidspunkt modtog pensioner, sociale ydelser og lignende betalinger, som efter artikel 18 i den nye overenskomst kan beskattes i Danmark, men som efter artikel 18 eller artikel 20 i den gamle overenskomst kun kunne beskattes i Serbien, ikke får ændret deres vilkår.

Hvis en sådan person på den nævnte dato modtog pensioner m.v., som kun kunne beskattes i Serbien, vil Danmark fortsat undlade at beskatte de pågældende beløb. Personer, som efter undertegnelsen af den nye overenskomst begynder at modtage ydelser som nævnt i den nye overenskomsts artikel 18, vil blive beskattet efter de nye regler.

Hvis en person, som er omfattet af denne fritagelsesbestemmelse, ophører med at være hjemmehørende i Serbien eller ophører med at modtage de nævnte ydelser, bortfalder fritagelsen én gang for alle, medmindre retten til den pågældende ydelse afløses af retten til en anden ydelse i umiddelbar forlængelse heraf. Der tænkes her især på den situation, at en udbetaling af dansk førtidspension eller anden ydelse ophører på grund af overgang til folkepension.

Artikel 19. Offentligt hverv.

Vederlag til offentligt ansatte beskattes efter stk. 1 som hovedregel kun i den udbetalende stat (kildestaten), men i den anden stat (bopælsstaten) hvis arbejdet er udført dér og modtageren enten er statsborger i denne stat eller ikke er blevet hjemmehørende i bopælsstaten alene for at påtage sig det pågældende hverv. Bestemmelsen har stort set udelukkende betydning for ambassadepersonale o.l.

Tjenestemandspensioner kan som hovedregel kun beskattes i kildestaten, jf. stk. 2. Dog kan de kun beskattes i bopælsstaten, hvis modtageren er hjemmehørende i og statsborger i denne stat.

Er der tale om vederlag i forbindelse med udøvelse af erhvervsvirksomhed, anvendes bestemmelserne i artiklerne 15-18, jf. stk. 3.

Artikel 20. Studerende.

Stipendier o.l. til studerende og erhvervspraktikanter fra den anden kontraherende stat beskattes ikke i op-

holdsstaten, forudsat at sådanne stipendier o.l. hidrører fra kilder uden for opholdsstaten.

Artikel 21. Anden indkomst.

Indkomster, der ikke er specifikt omhandlet andre steder i overenskomsten, kan kun beskattes i bopælsstaten, undtagen når indkomsten erhverves af et fast driftssted i den anden stat.

Artikel 22. Formue.

Formue bestående af fast ejendom kan efter stk. 1 beskattes i den stat, hvor ejendommen er beliggende. Formue bestående af rørlig formue, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast (drifts)sted, som en person har til rådighed i den anden stat, kan efter stk. 2 beskattes i denne anden stat.

Formue bestående af skibe, fly og køretøjer i international trafik og rørlig formue knyttet til sådan virksomhed kan efter stk. 3 kun beskattes i den stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde. For SAS's vedkommende finder denne bestemmelse kun anvendelse på den del af formuen, som svarer til den andel, som den danske partner ejer. Al anden formue kan kun beskattes i ejerens bopælsstat.

Som tidligere anført har disse bestemmelser ikke betydning for beskatningen i Danmark.

Artikel 23. Ophævelse af dobbeltbeskatning.

Artikel 23 indeholder den såkaldte *metodebestemmelse*, d.v.s. den fremgangsmåde der skal anvendes, når der konstateres tilfælde af dobbeltbeskatning.

Danmark anvender *credit-metoden* som lempelsesmetode, jf. stk. 2. Hvis en person eller et selskab m.v., som er hjemmehørende i Danmark, modtager en indkomst fra en serbisk kilde, og Serbien også kan beskatte denne indkomst, skal Danmark give nedslag med det mindste af to beløb, nemlig enten den skat, der er betalt i Serbien, eller den del af den danske skat, der falder på den serbiske indkomst. Samme lempelsesmetode anvendes i de interne danske regler, jf. ligningslovens § 33.

Hvis en person i Danmark modtager indkomst, som efter overenskomsten kun kan beskattes i Serbien, anvendes *exemption med progressionsforbehold*. Dette betyder, at den danske skat nedsættes med det beløb, der forholdsmæssigt falder på den udenlandske indkomst. Lempelsen er således uafhængig af størrelsen af den serbiske skat. Imidlertid indgår indkomsten i det danske beskatningsgrundlag og får således progressionsvirkning for beskatningen som helhed - heraf udtrykket »progressionsforbehold«. Samme lempelsesmetode anvendes ved lempelse for udenlandsk lønindkomst efter ligningslovens § 33A.

For Serbiens vedkommende anvendes samme metode. Formuleringerne varierer lidt, men indholdet er det samme.

Artikel 24. Ikke-diskriminering.

Efter artiklens bestemmelser må de to stater ikke diskriminere hinandens statsborgere i skattemæssig henseende. Dette gælder både for fysiske og for juridiske personer. Reglen gælder også for personer, der ikke er hjemmehørende i en af de to stater. En stat er dog ikke forpligtet til at give personer, som er hjemmehørende i den anden stat, de samme personlige skattemæssige fordele som følge af forsørgerpligt el. lign., som måtte blive indrømmet til en person, der er hjemmehørende i den pågældende stat.

Ikke-diskriminationsbestemmelsen gælder i forhold til de skatter, der er omfattet af overenskomsten.

Artikel 25. Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler.

Artiklen foreskriver den fremgangsmåde, der skal anvendes, hvis en person, som er hjemmehørende i en af de to stater, mener sig udsat for en beskatning, som er i strid med overenskomsten. Det er herunder fastsat, at de kompetente myndigheder i de to stater ved gensidig aftale skal søge at løse de vanskeligheder eller tvivsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til anvendelsen af overenskomsten.

Overenskomsten pålægger imidlertid ikke de to staters kompetente myndigheder nogen pligt til at blive enige, og den indeholder intet om voldgiftsprocedurer. I praksis når myndighederne dog i de fleste tilfælde frem til en løsning, som er acceptabel for alle parter, men overenskomsten rummer ingen garanti for, at alle dobbeltbeskatningskonflikter vil kunne løses.

Artikel 26. Udveksling af oplysninger.

Artiklen, som er en fuldstændig gengivelse af OECD-modellens artikel om udveksling af oplysninger, pålægger generelt de to staters kompetente myndigheder at udveksle oplysninger, som kan forudses at være af betydning for, at overenskomstens bestemmelser eller de to staters interne skattelovgivning kan føres ud i livet, d.v.s. at skatteligningen kan foretages korrekt. Pligten til at udveksle oplysninger gælder for skatter af enhver art, som pålignes af de to stater eller deres politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, for så vidt som beskatningen ikke vil være i strid med overenskomsten. Der skal således udveksles oplysninger til brug ved påligningen af såvel statslige som kommunale skatter i Danmark og tilsvarende ved påligningen af de statslige, regionale og lokale skatter, der eksisterer i Serbien.

Det er ikke nogen betingelse for udvekslingen af oplysninger, at de pågældende skatter er omfattet af dobbeltbeskatningsoverenskomsten. Pligten til at udveksle oplysninger gælder som nævnt for skatter »af enhver art«. For Danmarks vedkommende er samtlige indkomstskatter samt ejendomsværdiskatten omfattet af overenskomsten, men pligten til at udveksle oplysninger ville også have omfattet ejendomsværdiskatten, hvis denne – som det ofte er tilfældet i dobbeltbeskatningsoverenskomster – ikke havde været nævnt i artikel 2. Skulle Serbien have indkomst- eller formueskatter, som ikke er omfattet af overenskomsten, omfatter pligten til udveksling af oplysninger ligeledes oplysninger til brug ved Serbiens påligning af disse skatter.

Betegnelsen »skatter af enhver art« omfatter ikke alene direkte skatter. Indirekte skatter (moms, punktafgifter m.v.) er også omfattet af bestemmelsen. Danmark og Serbien kan således på dette grundlag også udveksle oplysninger til brug ved eksempelvis momsopkrævningen.

Det er heller ikke nogen betingelse for udvekslingen af oplysninger, at den pågældende person er hjemmehørende i Danmark eller Serbien. Hvis Danmark fra et tredjeland modtager oplysninger, som kunne være af betydning for Serbien, kan Danmark således videregive de pågældende oplysninger, selvom vedkommende person evt. hverken er hjemmehørende i Danmark eller i Serbien. Tilsvarende kan Serbien videregive oplysninger til Danmark.

En stat er dog ikke forpligtet til at meddele oplysninger eller udføre forvaltningsakter, som strider mod denne stats lovgivning eller forvaltningspraksis, eller som vil røbe forretningshemmeligheder eller stride mod almene interesser.

Imidlertid kan en stat ikke afslå at indhente og udveksle oplysninger med den begrundelse, at denne stat ikke selv har brug for oplysningerne. Man kan heller ikke afslå at indhente oplysninger alene med den begrundelse, at oplysningerne skal indhentes i en bank. Bestemmelsen respekterer således ikke nogen form for bankhemmelighed.

Udvekslede oplysninger skal behandles som fortrolige på samme måde som de oplysninger, som en skattemyndighed indhenter til sit eget brug.

Artikel 27. Diplomater m.v.

Overenskomsten berører ikke skattemæssige begunstigelser for diplomater. Artiklen begrænses i sit indhold af folkeretten på dette område.

Artikel 28. Ikrafttræden.

De to staters regeringer skal underrette hinanden, når de forfatningsmæssige betingelser for overenskomstens

ikrafttræden er opfyldt. Dette vil for Danmarks vedkommende sige, at lovforslag er endeligt vedtaget og stadfæstet. Overenskomsten træder i kraft på datoen for den sidste af disse underretninger, og den finder anvendelse for indkomstår, der påbegyndes fra og med 1. januar i det næstfølgende år. Dobbeltbeskatningsoverenskomsten vil herefter være en del af de to landes skattelovgivning.

Serbien meddelte den 17. juni 2009, at betingelserne for overenskomstens ikrafttrædelse fra serbisk side er opfyldt. Forudsat at dette lovforslag er vedtaget og stadfæstet inden årets udgang, vil overenskomsten således finde anvendelse for indkomstår, som påbegyndes fra og med og med 1. januar 2010.

Samtidig ophører den eksisterende dobbeltbeskatningsoverenskomst af 19. marts 1981, som blev indgået mellem Danmark og det daværende Jugoslavien med at have virkning i forholdet mellem Serbien og Danmark.

Artikel 29. Opsigelse.

Overenskomsten har virkning på ubestemt tid, men den kan efter fem år opsiges med et varsel på seks måneder til udgangen af et kalenderår.

Til § 2

Det foreslås, at personer, som den 15. maj 2009 (datoen for undertegnelsen af overenskomsten) var hjemmehørende i Serbien, og som på dette tidspunkt modtog pensioner, sociale ydelser og lignende betalinger, som efter artikel 18 i den nye overenskomst kan beskattes i Danmark, men som efter artikel 18 eller artikel 20 i den

gamle overenskomst kun kunne beskattes i Serbien, fritages for beskatning i Danmark af de pågældende ydelser.

Det foreslås videre, at denne fritagelse bortfalder én gang for alle, hvis den pågældende ophører med at være hjemmehørende i Serbien, eller de pågældende betalinger ophører.

Hvis en person, der er omfattet af fritagelsesbestemmelsen, bliver hjemmehørende i Danmark eller i et tredjeland, og den pågældende senere vender tilbage til Serbien, vil reglerne i den nye overenskomst være gældende. Det samme vil gælde, hvis en person, som er omfattet af fritagelsesbestemmelsen, modtager en ydelse som nævnt i artikel 18, og denne ydelse ophører, medmindre retten til den pågældende ydelse afløses af retten til en anden ydelse i umiddelbar forlængelse heraf. Der tænkes her især på den situation, at en udbetaling af dansk førtidspension eller anden ydelse ophører på grund af overgang til folkepension.

Hvis den pågældende derimod senere modtager en ny ydelse, vil denne blive beskattet efter de nye regler.

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. december 2009.

Til § 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, da skattemrådet hører under selvstyreordningerne for disse dele af riget.